

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΑΝΑΚΟΠΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ⁵²⁸ /2023

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Γεωργία Παναγιώτου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Μαργαρίτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 6 Απριλίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ: [redacted], [redacted], [redacted], με ΑΦΜ [redacted], ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Μαρίνας Σκαρβέλη, που κατέθεσε το με αριθμό Π4360259/5-4-2023 Γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Αθηνών.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Εταιρείας με την επωνυμία « [redacted] ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (πρ. « [redacted] ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ») και με το διακριτικό τίτλο « [redacted] Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» (πρ. « [redacted] Α.Ε.»), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου Κηφισού, αρ. [redacted], με ΑΦΜ [redacted] ως εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις – μη δικαιούχου διαδίκου, εντολοδόχου και ειδικού πληρεξουσίου, αντιπροσώπου και αντίκλητου της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία « [redacted] », με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, με αριθμό εγγραφής [redacted], ως νομίμως εκπροσωπείται, δυνάμει της από [redacted] Σύμβασης διαχείρισης, της τελευταίας ως ειδικής διαδόχου απαιτήσεων της εταιρείας με την επωνυμία « [redacted] S.A. », με έδρα το Λουξεμβούργο, ως νομίμως εκπροσωπείται και αυτής, δυνάμει

της από [redacted] Σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, ως ειδικής διαδόχου απαιτήσεων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[redacted]» και το διακριτικό τίτλο «[redacted]», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted] αρ. [redacted], με ΑΦΜ [redacted], όπως εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από 7 Μαρτίου [redacted] Σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, ως ειδικής διαδόχου της «[redacted]», δυνάμει της από [redacted] Σύμβασης μεταβίβασης απαιτήσεων – σύμβασης εκχώρησης, με την οποία εκχωρήθηκαν και μεταβιβάστηκαν στην «[redacted]» στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού των εργασιών του υποκαταστήματος στην Ελλάδα της «[redacted] plc», η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου [redacted], που κατέθεσε το με αριθμό [redacted] Γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Αθηνών.

Ο ανακόπτων κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, την από [redacted]-2022 ανακοπή που έλαβε ΓΑΚ/ΕΑΚ [redacted]/[redacted]-2022, δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά του οικείου πινακίου και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή, όπως παραδεκτώς διορθώθηκε με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου του στο ακροατήριο και με τις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις, ο ανακόπτων ζητά, για τους αναφερόμενους στο δικόγραφο αυτής λόγους, την ακύρωση της υπ' αριθμ. [redacted]/2022 διαταγής πληρωμής της Ειρηνοδίκου Αθηνών, με την οποία υποχρεώνεται να καταβάλει το ποσό των 10.830,35 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, καθώς και την ακύρωση της κάτωθι αυτής από 10-10-2022 επιταγής προς πληρωμή. Επίσης, ζητά να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η ανακοπή στην οποία παραδεκτώς σωρεύεται ανακοπή του άρ. 632 ΚΠολΔ και ανακοπή κατά της εκτέλεσης του άρ.933 ΚΠολΔ(άρ.632 παρ.6 και 218 ΚΠολΔ), αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος

Δικαστηρίου, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών(άρ. 632 παρ.1,2, 584, 933 παρ.3 εδ.α',42 παρ.2, 937 παρ.3 ΚΠολΔ – δοθέντος ότι δεν προκύπτει μεταγενέστερη της επιταγής προς πληρωμή πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας-σε συνδυασμό με το άρ. 614 επ. ΚΠολΔ). Επίσης, η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα άρθρα 632 παρ.2 και 934 παρ.1 α' ΚΠολΔ, δοθέντος ότι ακριβές φωτοαντίγραφο του α' απογράφου εκτελεστού της προσβαλλόμενης με αρ. [REDACTED]/2022 διαταγής πληρωμής μετά της από [REDACTED] 10-2022 επιταγής προς πληρωμή, επιδόθηκε στον ανακόπτοντα στις 26-10-2022(βλ. προσαγ. με αρ. [REDACTED]/26-10-2022 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιώς, [REDACTED]) και ο ανακόπτων άσκησε την ένδικη ανακοπή, με την επίδοσή της στην καθ' ης στις 16-11-2022, χωρίς στο ως άνω χρονικό διάστημα να συνυπολογίζεται η 28-10-2022, ως αργία καθώς και το Σάββατο, διότι δεν θεωρείται εργάσιμη ημέρα (άρ.144 παρ.3 ΚΠολΔ)(βλ. προσαγ. με αρ.Δ-00368/16-11-2022 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Νικόλαου Φαρμάκη), ήτοι εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής. Επίσης, η σωρευόμενη ανακοπή του άρ. 933 ΚΠολΔ έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 934 παρ.1 α' ΚΠολΔ, εφόσον δεν προκύπτει ότι μετά την επιταγή προς εκτέλεση έχουν διενεργηθεί άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας. Πρέπει, επομένως, η ανακοπή να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος . Μόνο, όμως, το γεγονός ότι η άσκηση του δικαιώματος, στη συγκεκριμένη περίπτωση, επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη δεν αρκεί για να χαρακτηρίσει ως καταχρηστική την άσκησή του, αλλά πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες περιστάσεις, όπως συμβαίνει όταν ο δανειστής δεν έχει στην πραγματικότητα συμφέρον από την άσκηση του δικαιώματός του. Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος ασκώντας συμβατικό του δικαίωμα επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντος του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα αποφασίζει, εκτός αν στη

συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση, και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικο-οικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ1472/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Αυτό συμβαίνει και όταν η συμπεριφορά του δανειστή που προηγήθηκε της άσκησης του δικαιώματός του, σε συνδυασμό με την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο μεσοδιάστημα, δημιούργησαν στον οφειλέτη την εύλογη πεποίθηση ότι ο δανειστής δεν θα ασκούσε το δικαίωμά του στο χρόνο που το άσκησε, με αποτέλεσμα η άσκησή του να προκαλεί επαχθείς συνέπειες στον οφειλέτη και να εμφανίζεται έτσι αδικαιολόγητη και καταχρηστική (ΑΠ1352/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠΠατρ 104/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Το ζήτημα, δε, αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματός του (ΑΠ385/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 381/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΕΦΑΘ 146/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαμ 159/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΚαλαμ 49/2020). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 3 του ν.3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν 4161/2013 « 3. Η δικάσιμος για τη συζήτηση της αίτησης προσδιορίζεται μέσα σε έξι(6) μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της. Με την κατάθεση της αίτησης προσδιορίζεται και η ημέρα επικύρωσης, κατά την οποία είτε θα επικυρωθεί ο ενδεχόμενος προδικαστικός συμβιβασμός από την Ειρηνοδίκη είτε θα συζητηθεί ενδεχόμενο αίτημα για την έκδοση προσωρινής διαταγής. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής και τη λήψη προληπτικών μέτρων εφαρμόζεται το άρθρο 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η ημέρα επικύρωσης προσδιορίζεται υποχρεωτικώς δύο(2) μήνες μετά την κατάθεση της αίτησης. Μέχρι την ημέρα επικύρωσης δεν επιτρέπεται η λήψη καταδιωκτικών μέτρων κατά του οφειλέτη, καθώς και η μεταβολή της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας του. Από την ημέρα κατάθεσης της αίτησης ο οφειλέτης υποχρεούται να προβαίνει στις μηνιαίες καταβολές που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 εδάφιο γ' του παρόντος». Υποστηρίζεται δε, τόσο από τη θεωρία αλλά και τη νομολογία η άποψη, που το παρόν Δικαστήριο προκρίνει ως ορθή, ότι η αναστολή των ατομικών καταδιωκτικών μέτρων πέραν από την επίδοση της διαταγής πληρωμής αφού έχει λάβει τον εκτελεστήριο τύπο κατ' άρθρο 924 εδ.1 ΚΠολΔ, η οποία αποτελεί

επιθετική πράξη(ΜΕΦ Θεσ 1271/2015,ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εφ Θεσ 2230/2008), καταλαμβάνει και αυτή καθ' εαυτή την διαταγή πληρωμής, καθόσον με την επίδοσή της σε δύο φάσεις και σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη διάταξη του άρθρου 633 παρ. 2 ΚΠολΔ, είναι δυνατόν να δημιουργηθεί δεδικασμένο ως προς την απαίτηση (βλ. και ΜΕΦΑΘ 146/2017,ΤΝΠΝΟΜΟΣ,ΜΠρΘεσ20657/2011,ΜΠρΘεσ15240/2011, ΜΠρΚοζ 1778/2009, ΜΠρΠατρ 3054/2010).

Στην προκειμένη περίπτωση, με τον δεύτερο λόγο της ανακοπής του, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι καταχρηστικά η αιτούσα την έκδοση διαταγής πληρωμής τον επιτάσσει με εκτελεστήριο τύπο να καταβάλει το ποσό των 11.192,35 ευρώ και γι' αυτό το λόγο πρέπει να ακυρωθεί, καθώς η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής συμπεριλαμβάνεται στις απαιτήσεις στην αίτηση του ν. 3869/2010 που έχει καταθέσει στο Ειρηνοδικείο Νέας Ιωνίας, με αριθμό κατάθεσης [REDACTED]/2013, της οποίας ζήτησε επαναπροσδιορισμό μέσω της ειδικής πλατφόρμας και έλαβε ΓΑΚ [REDACTED]/2021 και ΕΑΚ [REDACTED]/2021, η οποία αίτηση δικάστηκε στις 27-6-2022 και αναμένεται η έκδοση της απόφασης. Ότι με την άσκηση της ανωτέρω αίτησης, του δημιουργήθηκε εύλογα η πεποίθηση ότι οποιαδήποτε ενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης θα διενεργηθεί μετά την εκδίκαση της αιτήσεως, καθώς με το δικόγραφο της αιτήσεως επιχείρησε τη δικαστική ρύθμιση των χρεών του υπό το ν. 3869/2010, ενώ ήδη από το χρόνο εκείνο ουδεμία ένδειξη είχε ότι η καθ' ης θα προχωρούσε στην έκδοση της διαταγής πληρωμής, καθώς δεν είχε καμία όχληση από οποιαδήποτε εισπρακτική εταιρεία ή την καθ' ης, ενώ σε περίπτωση πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της παρουσίας του οι συνέπειες θα είναι ιδιαίτερα επαχθείς, ελλοχεύει δε ο κίνδυνος, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτησή του, να προκληθεί ανεπανόρθωτη βλάβη στην περιουσία του καθιστώντας άνευ αντικειμένου την απόφαση που θα εκδοθεί.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο, ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι ορισμένος και νόμιμος, θεμελιούμενος στη διάταξη του άρ.281 ΑΚ, δοθέντος ότι υπό τα επικαλούμενα περιστατικά, αληθή υποτιθέμενα, η ενέργεια της καθ' ης να αιτηθεί την έκδοση της διαταγής πληρωμής, υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικοοικονομικός σκοπός του δικαιώματος, με σκοπό την πλήρη ικανοποίηση της απαίτησής της πριν την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως υπαγωγής του ώδε ανακόπτοντος στο ν. 3869/2010(ΜΕΦΑΘ

146/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΚαλαμ 40/2020, ΜΠρΛειβ 37/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΛαμ 76/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί και ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα, κρίσιμα για την ένδικη υπόθεση, πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της από 3-12-2007 αίτησης- σύμβασης χορήγησης πιστωτικής κάρτας, χορηγήθηκε στον ώδε ανακόπτοντα από την « ██████████ ██████████ Bank», η χρήση της με αριθμό ██████████ 8 πιστωτικής κάρτας. Λόγω καθυστέρησης καταβολής των μηνιαίων δόσεων από τον ανακόπτοντα, όπως αναφέρεται στην από 18-2-2013 εξώδικη καταγγελία, η ανωτέρω τράπεζα προέβη στην καταγγελία της παραπάνω σύμβασης πιστωτικής κάρτας(με αριθμό λογαριασμού ██████████), η οποία επιδόθηκε στον ανακόπτοντα στις ██████████(βλ. με αριθμό ██████████/2-4-2013 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Πειραιώς ██████████ ██████████), με υπόλοιπο οφειλής κατά την ημερομηνία της καταγγελίας(18-2-2013), 7.488,32 ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο ανακόπτων, λόγω αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, κατέθεσε ενώπιον της Γραμματείας του Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, την από 16-12-2013 αίτησή του του αρ. 4 του ν. 3869/2010, που έλαβε αρ. καταθ. ██████████/2013, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της ██████████-2025 και στη συνέχεια επαναπροσδιορίστηκε ηλεκτρονικά μέσω της πλατφόρμας της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ., με την με αριθμό ██████████/█████████-2021 αίτηση, κατά τις διατάξεις του Ν.4745/2020, έλαβε αριθμό κατάθεσης ██████████/█████████/█████████-2021 και προσδιορίστηκε προς εκδίκαση για τη δικάσιμο της ██████████-2022. Στην ως άνω αίτηση του ν. 3869/2010, ο ώδε ανακόπτων είχε συμπεριλάβει προς ρύθμιση και την οφειλή του από την ανωτέρω με αρ. λογαριασμού ██████████ σύμβαση. Επί της ως άνω αιτήσεως, η οποία συζητήθηκε στις ██████████-2022, εκδόθηκε η με αριθμό ██████████/█████████-2022 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, διαδικασίας εκουσίας δικαιοδοσίας (ήδη προσαγόμενη μετ' επικλήσεως από τον ανακόπτοντα), η οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αίτηση και ρύθμισε τις οφειλές του αιτούντος(ώδε ανακόπτοντος), όπως αυτές αναφέρονται ειδικώς στο σκεπτικό της εν λόγω απόφασης (και την επίδικη ανωτέρω οφειλή), κατά το άρθρο 8

παρ. 5 του ν. 3869/2010, λόγω ανεπάρκειας εισοδήματός του, ορίζοντας μηδενικές μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα τριών ετών, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της απόφασης, μήνα. Στις 10-8-2022, ημερομηνία συζήτησης της αίτησης του ανακόπτοντος, ενώπιον του Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, ως προελέχθη, η εταιρεία «[REDACTED] ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», ως διαχειρίστρια, δυνάμει της από 10-1-2022 σύμβασης διαχείρισης, της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED] LIMITED», της τελευταίας ως ειδικής διαδόχου της εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED] S.A.» δυνάμει της από 10-1-2022 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και αυτής, ως ειδικής διαδόχου, δυνάμει της από 2-1-2022 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED]», ειδικής διαδόχου της «[REDACTED]», δυνάμει της από [REDACTED] σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, αιτήθηκε και πέτυχε την έκδοση της προσβαλλόμενης με αριθμό 1[REDACTED]/[REDACTED]-2022 διαταγής πληρωμής της Δικαστού του Ειρηνοδικείου Αθηνών σε βάρος του ώδε ανακόπτοντος, με βάση την ως άνω από [REDACTED] σύμβαση πιστωτικής κάρτας, που καταρτίστηκε μεταξύ του ώδε ανακόπτοντος και της «[REDACTED]». Με την εν λόγω διαταγή πληρωμής, ο ανακόπτων υποχρεώθηκε να καταβάλει στην αιτούσα την έκδοση της διαταγής πληρωμής – ώδε καθ' ης η ανακοπή, υπό την ανωτέρω ιδιότητά της, ως διαχειρίστριας, το συνολικό ποσό των 10.830,35 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων από [REDACTED] 2022, πλέον δικαστικής δαπάνης. Ακριβές αντίγραφο της ως άνω διαταγής πληρωμής με την από [REDACTED] 2022 επιταγή προς πληρωμή, για το συνολικό ποσό των 11.192,35 ευρώ, επιδόθηκε στον ανακόπτοντα στις [REDACTED]-2022. Παρά ταύτα, όμως, η έκδοση και επίδοση της ανακοπτόμενης με αριθμό [REDACTED]/[REDACTED]-2022 διαταγής πληρωμής με την από 1[REDACTED]-2022 επιταγή προς εκτέλεση, από την καθ' ης η ανακοπή, ενόψει του ότι γνώριζε ότι η οφειλή για την οποία εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, συμπεριλαμβανόταν στην ως άνω αίτηση ρύθμισης του ν. 3869/2010 και ότι συζητείτο, δοθέντος ότι, αν και δεν παραστάθηκε η [REDACTED] (δεύτερη των καθ' ων στην αίτηση), κρίθηκε από το δικάσαν Δικαστήριο το νόμιμο και

1
6

εμπρόθεσμο της επίδοσης τόσο της αρχικής αίτησης, καθώς και το εμπρόθεσμο της κοινοποίησης της αίτησης επαναπροσδιορισμού αυτής μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης, σύμφωνα με την από [REDACTED] 2021 Βεβαίωση της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ., γεγονός το οποίο δεν αρνείται ειδικώς η καθ' ης, ούτε αποδεικνύει τυχόν έλλειψη γνώσης της, συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά από μέρους της, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ, δηλαδή συμπεριφορά που υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, καθώς η σκοπούμενη από την καθ' ης η ανακοπή επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης με βάση την ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, ουσιαστικά αναιρεί το δικαίωμα του ανακόπτοντος να υπαχθεί στο Ν. 3869/2010 (ΜΕΦΑΘ146/2017 ό.π., ΜΠρ Καλαμ 49/2020 ό.π., ΜΠρΛειβ37/2019 ό.π., ΜΠρ Λαμ76/2018 ό.π.).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, ο λόγος αυτός της ανακοπής, πρέπει να γίνει δεκτός και ως κατ' ουσία βάσιμος. Περαιτέρω και παρελκούς της εξέτασης του έτερου λόγου της ανακοπής, ο οποίος κατατείνει στο ίδιο αποτέλεσμα, πρέπει να γίνει δεκτή η ανακοπή και να ακυρωθεί η με αριθμό [REDACTED]/2022 διαταγή πληρωμής και η κάτωθι αυτής από [REDACTED] 2022 επιταγή προς πληρωμή. Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή, λόγω της ήττας της, πρέπει να καταδικαστεί στη δικαστική δαπάνη του ανακόπτοντος, όπως νόμιμα αιτείται ο τελευταίος (άρ. 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την με αριθμό [REDACTED]/2022 διαταγή πληρωμής της Δικαστού του Ειρηνοδικείου Αθηνών, καθώς και την κάτωθι αυτής από [REDACTED] 2022 επιταγή προς πληρωμή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στη δικαστική δαπάνη του ανακόπτοντος, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των τριακοσίων τριάντα (330,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, στις 10 ΜΑΙ. 2023, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

